

ΕΤΟΣ 54ον

9 Ἀπριλίου 2006

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 15 (2758)

ΣΥΜΠΟΡΕΥΣΗ ΜΕ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟ

«δύνασθε πιεῖν τό ποτήριον ὃ ἐγώ πίνω;»

Ἡ Ἐκκλησία, λίγες ἡμέρες πρὶν ἀπὸ τῆ Μ. Ἑβδομάδα καί τό Πάσχα, κάνει λόγο γιά τό πάθος τοῦ Χριστοῦ, προετοιμάζοντας ἔτσι τοὺς πιστοὺς ἐνόψει τῶν ἁγίων ἑορτῶν. Ὁ Χριστός πορεύεται μέ τοὺς δώδεκα μαθητές στή Ἱεροσόλυμα καί προλέγει τό ἐπικείμενο πάθος του. Δύο ἀπὸ αὐτούς, ὁ Ἰάκωβος καί ὁ Ἰωάννης, συμμερίζονται μάλιστα κοσμικές ἰουδαϊκές ἀντιλήψεις καί ζητοῦν ἀπὸ τὸν Ἰησοῦ νά τοὺς δώσει τιμητικές θέσεις στήν ἐνδοξη βασιλεία του. Ὁ Χριστός, παρόλο πού δέν ἀγανακτεῖ γιά τό παράλογο αὐτό αἶτημα τῶν μαθητῶν, τοὺς καλεῖ νά τὸν ἀκολουθήσουν στὸν δρόμο τῆς θυσίας καί τοῦ πάθους.

Συμπόρευση καί μίμηση

Ἡ συμπόρευση μέ τὸν Χριστό καί ἡ μαθητεία κοντά του ἔχουν σέ κάποιο βαθμό καί τὴν ἔννοια τῆς μιμήσεως μέ τὴν ὁποία καί συμπληρώνονται. Ἡ συμπόρευση μέ τὸν Χριστό μέσα στήν ἱστορία προετοιμάζει τὴν εἴσοδο στήν αἰώνια δόξα του.

Στὴν Ἐκκλησία ἡ μίμηση τοῦ Θεοῦ πραγματοποιεῖται κυρίως ὡς μίμηση τοῦ Χριστοῦ. Ἡ μίμηση τοῦ Χριστοῦ εἶναι μίμηση τοῦ Θεοῦ. Ὁ Χριστός εἶναι μιμητὴς τοῦ Πατέρα, εἶναι τέλειος Θεός, ὁμοούσιος μέ τὸν Πατέρα. Ἐπιπλέον ὁ Χριστός εἶναι ἡ ὁδὸς πού ὁδηγεῖ στὸν Πατέρα. Γι' αὐτό καί ὁ χριστιανὸς καλεῖται νά ἐπαναλάβει στή ζωὴ του ὅ,τι ἔγινε στή ζωὴ τοῦ Χριστοῦ καί νά μιμηθεῖ τίς ἐπίγειες ἐνέργειες ἐκείνου, γιά νά ἐξομοιωθεῖ μαζί του καί στό θεῖο ἐπίπεδο.

Ἡ σημασία τοῦ πάθους

Μέ τίς προϋποθέσεις αὐτές τό πάθος τοῦ Χριστοῦ ἔχει βαθύτερο νόημα γιά τὴ ζωὴ τοῦ χριστιανοῦ. Δέν ἀποτελεῖ ἀπλό ἐπεισόδιο, πού ἀρκεῖ κάποιος νά τό δεχθεῖ γιά νά σωθεῖ· εἶναι κεφαλαιῶδες ἀνθρωπολογικό γεγονός, πού καλεῖται

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Μάρκ. ι' 32–45)

Γνωρίζετε τί αιτείσθε;

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα Μαθητὰς αὐτοῦ, καὶ ἤρξατο αὐτοῖς λέγειν τὰ μέλλοντα αὐτῷ συμβαίνειν· Ὅτι ἰδοὺ, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς γραμματεῦσι, καὶ κατακρινοῦσιν αὐτὸν θανάτῳ, καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν, καὶ ἐμπαίζουσιν αὐτῷ, καὶ μαστιγώσουσιν αὐτόν, καὶ ἐμπτύσουσιν αὐτῷ, καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται. Καὶ προσπορεύονται αὐτῷ Ἰακώβος καὶ Ἰωάννης, οἱ υἱοὶ Ζεβεδαίου, λέγοντες· Διδάσκαλε, θέλομεν ἵνα ὁ ἐὰν αἰτήσωμεν, ποιήσῃς ἡμῖν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Τί θέλετε ποιῆσαι με ὑμῖν; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Δός ἡμῖν, ἵνα εἰς ἐκ δεξιῶν σου, καὶ εἰς ἐξ εὐωνύμων σου, καθίσωμεν ἐν τῇ δόξῃ σου. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐκ οἶδατε τί αιτείσθε. **Δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω,** καὶ τὸ βάπτισμα, ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθῆναι; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Δυνάμεθα. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Τὸ μὲν ποτήριον, ὃ ἐγὼ πίνω, πίεσθε· καὶ τὸ βάπτισμα, ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθήσεσθε· τὸ δὲ καθίσαί ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ εὐωνύμων οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἡτοίμασται. Καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα ἤρξαντο ἀγανακτεῖν περὶ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου. Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτοὺς λέγει αὐτοῖς· Οἴδατε ὅτι οἱ δοκοῦντες ἄρχειν τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν καὶ οἱ μεγάλοι αὐτῶν κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν· οὐχ οὕτω δὲ ἔσται ἐν ὑμῖν, ἀλλ' ὃς ἐὰν θέλη γενέσθαι μέγας ἐν ὑμῖν, ἔσται ὑμῶν διάκονος, καὶ ὃς ἐὰν θέλη ὑμῶν γενέσθαι πρῶτος, ἔσται πάντων δούλος· καὶ γὰρ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι, καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν.

νά τό οικειωθεῖ καί νά τό βιώσει. Τό πάθος καί ὁ σταυρός τοῦ Χριστοῦ εἶναι τό «λύτρο», πού δόθηκε γιά τήν ἐξαγορά τῶν ἀνθρώπων ἀπό τήν αἰχμαλιωσία τοῦ κακοῦ. Ἀποτελοῦν τήν πιό ἀξιόλογη προσφορά καί διακονία πρὸς τήν ἀνθρωπότητα. Ὅποιος δέν ἀναγνωρίζει αὐτή τήν προσφορά, ἐξακολουθεῖ νά εἶναι δέσμιος τῶν προβλημάτων του ἢ τρέπεται σέ ἄλλες ἀπατηλές λύσεις, πού ὀδηγοῦν στήν ἀπογοήτευση. Τό ἴδιο συμβαίνει καί σέ ἐκείνους πού δέν μποροῦν νά ἀκολουθήσουν τόν Χριστό στόν δρόμο τοῦ πάθους καί τῆς θυσίας.

Αὐταπάρνηση

Ὁλόκληρη ἡ Καινή Διαθήκη κάνει λόγο γιά συμπόρευση μέ τόν Χριστό. Οἱ πιστοί, πού μιμοῦνται τήν ἐπίγεια ζωή τοῦ Χριστοῦ, γίνονται μέτοχοι αἰώνιας δόξας. Ἡ μίμηση τοῦ Χριστοῦ δέν περιορίζεται στή μίμηση ἀπλῶς ἑνός ἠθικοῦ προτύπου· ἐπεκτείνεται καί στήν οικείωση τῆς θείας ζωῆς τοῦ Κυρίου. Ἀρχίζει μέ τό βάπτισμα καί ἐνεργοποιεῖται μέ τοὺς πνευματικούς ἀγῶνες καί τή νίκη ἐναντία στήν ἁμαρτία. Προϋπόθεση γιά τή μίμηση τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ ἔνταξη στήν προοπτική τῆς ζωῆς του· εἶναι ἡ συμπόρευση πρὸς τόν σταυρό καί τόν θάνατο,

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκεῖνον τὸν καιρὸν, ἐπῆρε ὁ Ἰησοῦς κατὰ μέρος τοὺς δώδεκα μαθητὲς του καὶ ἄρχισε νὰ τοὺς λέγῃ τὰ μέλλοντα νὰ τοῦ συμβοῦν, ὅτι, “Ἰδοὺ, ἀναβαίνομεν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θὰ παραδοθῆ εἰς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς γραμματεῖς καὶ θὰ τὸν καταδικάσουν εἰς θάνατον καὶ θὰ τὸν παραδώσουν εἰς τοὺς ἐθνικούς. Θὰ τὸν ἐμπαίξουν καὶ θὰ τὸν μαστιγώσουν, θὰ τὸν φτύσουν καὶ θὰ τὸν θανατώσουν καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν θὰ ἀναστῆ”. Καὶ τὸν πλησιάζουν ὁ Ἰάκωβος καὶ ὁ Ἰωάννης, οἱ υἱοὶ τοῦ Ζεβεδαίου καὶ τοῦ λέγουν, “Διδάσκαλε, θέλομεν ἐκεῖνο, πού θὰ σοῦ ζητήσωμεν, νὰ μᾶς τό κάνῃς”. Αὐτὸς δὲ τοὺς εἶπε, “Τί θέλετε νὰ σᾶς κάνω;”. Ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν, “Δός μας νὰ καθήσωμεν ὡς ἓνας εἰς τὰ δεξιά σου καὶ ὁ ἄλλος εἰς τὰ ἀριστερά σου ὅταν ἔλθῃ ἡ ἡμέρα τῆς δόξης σου”. Ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε, “Δὲν ξέρετε τί ζητᾶτε. **Μπορεῖτε νὰ πιῆτε τὸ ποτῆρι, πού ἐγὼ πίνω** καὶ νὰ βαπτισθῆτε τὸ βάπτισμα πού ἐγὼ βαπτίζομαι;”. Ἐκεῖνοι εἶπαν, “Μποροῦμε”. Ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε, “Τὸ ποτῆρι πού ἐγὼ θὰ πῶ, θὰ τὸ πιῆτε καὶ θὰ βαπτισθῆτε τὸ βάπτισμα, τὸ ὅποιον ἐγὼ βαπτίζομαι. Τὸ νὰ σᾶς βάλω ὅμως νὰ καθήσετε εἰς τὰ δεξιά μου ἢ εἰς τὰ ἀριστερά, δὲν εἶναι δικαίωμά μου νὰ τὸ δώσω ἀλλ’ εἶναι δι’ ἐκείνους, διὰ τοὺς ὁποίους ἔχει εἰτοιμασθῆ”. Καὶ ὅταν οἱ δέκα τὸ ἄκουσαν, ἄρχισαν νὰ ἀγανακτοῦν ἐναντίον τοῦ Ἰακώβου καὶ τοῦ Ἰωάννου. Ὁ δὲ Ἰησοῦς τοὺς ἐκάλεσε καὶ τοὺς λέγει, “Ἔρετε ὅτι ἐκεῖνοι πού θεωροῦνται ἀρχοντες τῶν ἐθνῶν, τὰ καταδυναστεύουν, καὶ οἱ μεγάλοι ἄνδρες τοὺς τὰ καταπιέζουν. Μεταξύ σας ὅμως δὲν θὰ συμβαίῃ τὸ ἴδιο. Ἀλλ’ ἐκεῖνος πού θέλει νὰ γίνῃ μέγας μεταξύ σας, θὰ εἶναι ὑπηρετῆς σας, καὶ ἐκεῖνος πού θέλει νὰ εἶναι μεταξύ σας πρῶτος, θὰ εἶναι δούλος ὄλων. Διότι καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἦλθε νὰ ὑπηρετηθῆ ἀλλὰ νὰ ὑπηρετήσῃ καὶ νὰ δώσῃ τὴν ζωὴν του λύτρον διὰ πολλούς”.

(*Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ*).

πού συνεπάγεται τὴν ἀπάρνηση τοῦ κόσμου, ὄχι μὲ τὴν ἔννοια τῆς καθημερινότητας, ἀλλὰ μὲ τὴν ἔννοια τῆς ἐκκοσμικεύσεως καὶ τῆς ἀμαρτίας. Αὐτὸ ἀκριβῶς συνέβη καὶ στὴν περίπτωση τῆς ἁγίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας, πού σήμερα ἰδιαίτερα προβάλλει ἡ Ἐκκλησία μας.

Ἡ χριστιανικὴ ζωὴ φαίνεται συνήθως ἀνεφάρμοστη καὶ ἴσως καταστροφικὴ. Αὐτὸ συμβαίνει, γιατί ὁ κόσμος ἀγνοεῖ τὸν πλοῦτο της καὶ δὲν προσπαθεῖ νὰ τὸν γνωρίσει. Ἡ ἀπάρνηση τοῦ κοσμικοῦ φρονήματος τῆς ζωῆς ἀποτελεῖ τὴν προϋπόθεση γιὰ τὴ μίμνηση τοῦ Χριστοῦ. Ὁ ὄσιος Ἰσαάκ ὁ Σύρος γράφει: “Ὅταν ἡ ἐπιθυμία τοῦ Χριστοῦ κυριαρχεῖ μέσα σου, διατηρεῖσαι ἀπαθῆς σὲ κάθε θλίψη καὶ γνωρίζεις ὅτι μέσα σου ζεῖ περισσότερο ὁ Χριστὸς παρά ὁ κόσμος. Καὶ ὅταν ἡ ἀρρώστια ἢ οἱ διάφορες ἀτυχίες τῆς ζωῆς ταρασσούν τὸν νοῦ σου, νὰ γνωρίζεις ὅτι μέσα του ζεῖ τὸ σῶμα σου καὶ ὄχι ὁ Χριστὸς. Γενικά, ὁποιοῦ πράγματος ὁ πό-

9 Ἀπριλίου 2006: ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ
«Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας», Εὐψυχίου μάρτυρος († 362),
Βαδίου ἀρχιμανδρίτου ἱερομάρτυρος, τῶν ἐν Περσίδι μαρτύρων († 362-4).
Ἦχος: α΄ – Ἑωθινόν: Θ΄ – Ἀπόστολος: Ἐβρ. θ΄ 11-14 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. ι΄ 32-45.
Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 16 Ἀπριλίου, Τῶν Βαΐων.
Ἀπόστολος: Φιλπ. δ΄ 4-9 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. ιβ΄ 1-18.

θος ὑπερισχύει καί κυριαρχεῖ, αὐτό εἶναι ἐκεῖνο πού ζεῖ μέσα σου.

Τά λόγια τῆς σημερινῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς λέγονται ἀπό τόν Χριστό λί-
γο ἀκριβῶς πρῖν ἀπό τό πάθος του. Καί ἡ Ἐκκλησία ὄρισε τήν ἀνάγνωση τῆς πε-
ρικοπῆς μιά ἐβδομάδα πρῖν ἀπό τήν ἐβδομάδα τοῦ πάθους, γιά νά θυμίσει στόν
κάθε χριστιανό ὅτι ἡ σκέψη του πρέπει νά εἶναι στραμμένη στόν σταυρό καί στό
πάθος τοῦ Χριστοῦ, ἄν θέλει νά εἶναι πραγματικός μαθητής του.

Ἀρχιμ. Γ. Χ.

ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΣ ΜΕΤΑ ΕΡΜΗΝΕΙΑΣ, ὑπό ἀρχιμ. Ἐπιφανίου Θεοδωρο-
πούλου (†), ἔκδοσις Ζ΄, Ἀθήναι 1996, σχῆμα 10X13,5 ἑκατ., σσ. 710.

Ἡ ἰδιαιτερότητα τοῦ ἐγκολλητοῦ αὐτοῦ ἔγκειται στήν ἐπιτυχημένη ἐρμηνεία
τοῦ ἱεροῦ κειμένου πού ἐτοίμασε ὁ μακαριστός π. Ἐπιφάνιος. Ἡ 10η ἤδη ἔκδο-
ση μαρτυρεῖ τήν ὑποδοχή πού τοῦ ἐπιφυλάσσουν οἱ χριστιανοί. Πολλήπληθῶς
ὠφέλιμη καί κατατοπιστική εἶναι ἡ ἐκτενής εἰσαγωγή τοῦ μεταφραστοῦ.

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Γιά τίς συχνότητες ἐκτός Ἀττικῆς πληροφορίες
στό τηλέφωνο 210 - 7298. 222

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς
«Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία
τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ.
2) Κάθε Δευτέρα καί ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνημα-
τικό Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὁμόνυμο Δήμο Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί
ὁμιλεῖ ἕνας ἀπό τοὺς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου
Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν
διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὄλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr